

Arrest

nr. 125 734 van 17 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 19 februari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Y. BRION verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij diende op 1 april 2010 een aanvraag om aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.2. Bij beslissing van 19 februari 2013, ter kennis gebracht op 27 februari 2013 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en

Armoedebestrijding deze aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.05.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

“(…) nationaliteit: Servië geboren te (….) op (….)

+ echtgenote (…)

+ 4 kinderen (…), (…), (…), (…)

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 05.08.2010, deel ik u mee dat dit verzoek **ongegrond** is.*

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door (….) die echter niet kunnen weerhouden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 14.02.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielpprocedure van betrokkenen nog lopende si verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene/n werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielpprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

1.3. Het advies van de arts-adviseur, waarnaar de bestreden beslissing verwijst stelt het volgende:

“Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag: Medisch getuigschrift d.d. 07/12/2009, opgesteld door dr. G. Beckers, psychiater. Geneesmiddelenvoorschrift d.d. 11/06/2010, opgesteld door dr. I. Deneff, psychiater.

Medisch getuigschrift en geneesmiddelenvoorschrift d.d. 04/08/2010, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 29/04/2011, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 16/06/2011, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 27/01/2012, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 27/04/2012, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 03/08/2012, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 05/11/2012, eveneens opgesteld door dr. I. Deneff.

Medisch getuigschrift d.d. 29/01/2013, opgesteld door dr. A.C. Wegria, huisarts.

Medisch getuigschrift d.d. 16/04/2010, opgesteld door dr. I. Deneff, psychiater: de

identificatiegegevens van de betrokken persoon ("patient") ontbreken; dit medisch getuigschrift wordt inhoudelijk niet verder in overweging genomen bij het opstellen van dit medisch advies.

Paramedisch getuigschrift: ongedateerd getuigschrift, opgesteld door Ertugrul Tas, psycholoog:

strikt genomen betreft dit geen medisch getuigschrift cfr. het betreffende getuigschrift is niet opgesteld en niet ondertekend door een arts; dit getuigschrift wordt inhoudelijk niet verder in overweging genomen bij het opstellen van dit medisch advies.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt dat deze 42-jarige man sinds april 2010 ambulante psychiatrische zorgen krijgt bij dr. Deneff in het kader van een aanpassingsstoornis, een majeure depressieve stoornis en een psychotische stoornis geassocieerd aan een posttraumatische stress-stoornis.

We noteren dat de betrokkene in december 2009 reeds bij een andere psychiater, dr. Beckers, consulteerde in het kader van stressgevoeligheid met depressieve kenmerken.

In betrokkenes medicamenteuze behandeling zoals op 29/01/2013¹ weerhouden we Wellbutrin 150 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof bupropion: een antidepressivum), Seroquel 300 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof quetiapine: een antipsychoticum), Dipiperon 3x10 druppels per dag (farmaceutische stof pipamperon: een antipsychoticum) en Rivotril 2 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof clonazepam: een benzodiazepine)², Dr. Deneff beschreef in het medisch getuigschrift

van 05/11/2012 meerdere episodes van psychotische decompensatie bij de betrokkene, met hallucinaties en paranoïde percepties en volgend op een oorlogstrauma in het land van herkomst. Zij attesteerde in dit medisch getuigschrift verder dat het een ernstige stoornis betreft, dat de verwachte duur van de noodzakelijke behandeling langdurig is, dat de evolutie en de prognose ongunstig zijn zonder behandeling en dat psychiatrische opvolging noodzakelijk is. We merken op dat we niet beschikken over bijkomende medische (psychiatrische) getuigschriften/verslagen met aanvullende informatie aangaande het doorgemaakte oorlogstrauma (precieze aard en omstandigheden van het onderliggende trauma + wanneer opgetreden). We merken voorts op dat uit de voorgelegde medische getuigschriften niet blijkt dat een hospitalisatie psychiatrie noodzakelijk gebleken is in verband met de beschreven episodes van psychotische decompensatie of in het kader van een eventuele reële suïcidedreiging.

Als bijkomende medische problematiek is er ook sprake van arteriële hypertensie bij de betrokkene. Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt geen lopende noodzakelijke medicamenteuze behandeling in dit verband. Dr. Deneff en dr. Wegria attesteerden wel dat opvolging van deze arteriële hypertensie noodzakelijk is.

We beschikken niet over bijkomende medische getuigschriften/verslagen aangaande een eventueel uitgevoerde medisch-specialistische (cardiologische) evaluatie in dit verband (zoals bijvoorbeeld een consultatieverslag cardiologie en/of resultaten van uitgevoerde aanvullende onderzoeken zoals 24-uurs bloeddrukmeting, echocardiografie, labo-analysen, ...), ter staving en verdere uitwerking van de cardiologische diagnostiek en de graad van ernst, en/of aangaande een lopende cardiologische opvolging in dit verband.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. De aangehaalde psychiatrische problematiek (aanpassingsstoornis, majeure depressieve stoornis en psychotische stoornis geassocieerd aan een posttraumatische stress-stoornis met meerdere episodes van psychotische decompensatie met hallucinaties en paranoïde percepties) wordt niet bevestigd door noodzakelijke beschermingsmaatregelen. In verband met de beschreven arteriële hypertensie blijkt er geen huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte (ziekten) zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan (kunnen) geven tót het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling van 29 juli 1991 en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de zorgvuldigheidsplicht.

Samenvattend voert verzoeker aan dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is aangezien louter gebruik wordt gemaakt van standaardformuleringen die geenszins kunnen overtuigen vermits ze onvoldoende gestoeld zijn op de individuele problematiek van verzoeker. Verzoeker stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing onjuist gemotiveerd heeft zowel naar vorm aangezien de beslissing gesteund is op de motivering van de arts-adviseur. Deze laatste formuleert zijn advies door de rechtsgrond van artikel 3 aan te wenden als maatstaf. De besluiten van de arts-adviseur zijn dan ook veel te streng daar artikel 3 EVRM veel verdergaande eisen stelt dan artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst er eveneens op dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst niet beschikt over een adequate medische behandeling gezien zijn medische situatie.

2.2. Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“ § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Gelet op de redactie ervan houdt deze bepaling duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte voorgelegd door betrokkenen, met name:

- de ziekte houdt een reëel risico in voor het leven of voor de fysieke integriteit, of
- de ziekte houdt een reëel risico in op onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Uit deze redactie blijkt dat ook de omstandigheid dat er in het land van herkomst of verblijf geen adequate behandeling aanwezig is voor de betrokken ziekte of aandoening aanleiding kan geven tot het verlenen van een machtiging tot verblijf om medische redenen,.

2.3. Door te stellen in de bestreden beslissing dat: “Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).” heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter ten onrechte gekoppeld aan het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM, terwijl de toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ruimer zijn dan die van artikel 3 van het EVRM en van richtlijn 2004/83/EG. Artikel 3 van het EVRM biedt een bepaalde minimumbescherming maar verbiedt evenwel niet dat het nationale recht een ruimere bescherming voorziet (RvS., nr. 225.633 van 28 november 2013). Beide hypothesen waarin artikel 9ter kan worden toegepast met name wanneer de aandoening een reëel risico voor het leven van de betrokkene inhoudt of voor zijn fysieke integriteit en wanneer de ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst zijn immers verschillende hypothesen waarvan de laatste losstaat en verder gaat dan de basisvereiste voor de toepassing van artikel 3 EVRM. Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 225.633 van 28 november 2013 dient bijgevolg te worden vastgesteld dat het derhalve een schending van artikel 9ter vormt om de machtiging tot verblijf te verwerpen enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 EVRM was voldaan en zonder daarbij verder te onderzoeken welke de mogelijkheden en toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst zijn.

De bestreden beslissing, (supra 1.), zowel als het advies van de arts-adviseur beperken zich tot een standaardformulering voor wat betreft het tweede criterium van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, met name waar het artikel stelt dat de ziekte een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende

behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf. Noch in de bestreden beslissing noch in het advies van de arts-adviseur wordt melding gemaakt van de mogelijkheden of toegankelijkheid van de behandeling in het specifieke geval van verzoeker . Dit klemmt des te meer nu uit het hoger geciteerd advies van de arts-adviseur blijkt dat: *“Zij attesteerde in dit medisch getuigschrift verder dat het een ernstige stoornis betreft, dat de verwachte duur van de noodzakelijke behandeling langdurig is, dat de evolutie en de prognose ongunstig zijn zonder behandeling en dat psychiatrische opvolging noodzakelijk is.”*

2.4. De argumentatie van de verwerende partij in haar nota kan, gelet op het voorgaande, niet worden bijgetreden. De rechtspraak van de RvV waarnaar zij verwijst is *in casu* niet bindend.

2.5. Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 19 februari 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 1050 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER